

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi R.T. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 24 lipca 2008 r., sygn.
akt [...], wydanego w sprawie ze skargi
o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa R.T.
przeciwko I.T.
o rozwód, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego
w W. z dnia 10 października 2005 r. sygn. akt [...]
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 grudnia 2009 r.,

- 1) odrzuca skargę;**
- 2) zasądza od R.T. na rzecz I.T. kwotę 1 200 zł (jeden tysiąc dwieście) tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. wymaganiami konstrukcyjnymi skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (pkt 4) oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5).

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. jest spełnione, jeżeli skarżący złoży oświadczenie, że szkoda wystąpiła, wskaże jej rodzaj i rozmiar oraz czas powstania, wykaże, że jest ona następstwem wydania zaskarżonego orzeczenia, a także powoła lub przedstawi dowody albo inne środki uwiarygodniające jego twierdzenie w tym przedmiocie (porównaj między innymi orzeczenie z dnia 11 sierpnia 2005 r. III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16).

Skarga R.T. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 24 lipca 2008 r. oddalającego jego apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego skargę o wznowienie postępowania w sprawie rozwodowej – nie spełnia powyższego wymagania. Skarżący bowiem stwierdził jedynie, że „nastąpiła szkoda nie tylko w sensie materialnym ale i moralnym i w dodatku nie tylko dla ojca, który emocjonalnie jest silnie związany z dzieckiem, a I.T. uniemożliwia mu kontakty. Sąd polski zawiesił prawa rodzicielskie ojca i w trosce o dziecko zasądził po raz drugi alimenty, nie bacząc, że oba wyroki nadają się do egzekucji, dopóki jeden nie zostanie unieważniony”. Wywód ten nie zawiera określenia rodzaju ani wysokości szkody, czasu jej powstania ani uprawdopodobnienia jej związku przyczynowego z zaskarżonym orzeczeniem. Nie wskazuje też dowodów powstania szkody.

Skarga nie spełnia również wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Nie jest bowiem wystarczające, jak uczynił to skarżący, stwierdzenie, że „zmiana zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych jest niemożliwa”. Jak

wskazał Sąd Najwyższy w licznych orzeczeniach (na przykład z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, z dnia 24 lipca 2008 r. I CNP 50/08 i z dnia 21 grudnia 2006r. III CNP 57/06, nie publ.), wypełnienie tego obowiązku przez skarżącego polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu. Skarżący powinien zatem przedstawić prawniczą analizę dotyczącą środków prawnych, których stosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogły odnieść skutku. R.T. zaś tego nie uczynił.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. odrzucił skargę, a na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1 i art. 424¹² w zw. z art. 398²¹ oraz art. 391 § 1 k.p.c. zasądził od skarżącego na rzecz I.T. zwrot kosztów postępowania, uwzględniając jej wniosek w tym przedmiocie zawarty w odpowiedzi na skargę.